

Warszawa, 27 marca 2026 r.

Przewodniczący
Klubu Parlamentarnego
Centrum

RPW/10875/2026-1P

EZD RP KS
(GMS - WSU)
Data rejestracji: 2026-03-27
Data wpływu: 2026-03-27

Pan

Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szewcowa Ewa Klementyna

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 32 ust. 2 Regulaminu Sejmu RP niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy

o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniam Panią Posłankę Ewę Szymanowską i Pana Posła Ryszarda Petru.

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L.dz. SPS-III.020.91.0026
Data wpływu 27.03.2026

Łęcy cyryl nardm

PRZEWODNICZĄCY
KLUBU PARLAMENTARNEGO
CENTRUM

Mirosław Suchoń

[Handwritten signature of Mirosław Suchoń]

U S T A W A

z dnia.....

o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

Art. 1. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity: Dz. U. z 2023 r. poz. 1939¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 62a dodaje się art. 62ab w brzmieniu:

„Nie popełnia przestępstwa określonego w art. 62 ust. 1-3, jeżeli przedmiotem czynu zabronionego są środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste, w jednorazowej ilości nieprzekraczającej 15 gramów, przeznaczone wyłącznie na własny użytek.”

2) po art. 63 dodaje się art. 63a w brzmieniu:

„1. Nie popełnia przestępstwa, kto uprawia jedną roślinę konopi innych niż włókniste, przeznaczoną wyłącznie na własny użytek.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli uprawa prowadzona jest w miejscu publicznym lub w warunkach, w których osoby trzecie mogą mieć swobodny dostęp do uprawy.”

Art. 2. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Celem projektu ustawy jest depenalizacja posiadania niewielkich ilości ziela konopi innych niż włókniste oraz uprawy jednej rośliny tych konopi na własny użytek. Zamiast traktować konsumentów marihuany jak przestępców, proponuje się podejście oparte na zdrowym rozsądku, wiedzy naukowej i szacunku do wolności osobistej.

Zgodnie z art. 62 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadanie nawet śladowych ilości marihuany zagrożone jest karą pozbawienia wolności do 3 lat. Przepis ten ostatni raz został znowelizowany pod koniec 2011 r., kiedy to zaostrzono zagrożenie karne za posiadanie środków odurzających lub substancji psychotropowych w jego typie kwalifikowanym.

W doktrynie prawniczej wskazuje się, jest to przejaw dominacji wciąż obowiązującego w polskim prawie modelu restrykcyjno-represyjnego, w którym karze podlegają nie tylko zachowania tworzące podaż, ale także posiadanie narkotyków na własny użytek, czyli zachowania konsumenckie. Penalizacja posiadania środków odurzających – wbrew pierwotnym założeniom staje się zatem narzędziem kryminalizacji używania, a nie przeciwdziałania narkomanii. Karalność posiadania marihuany na własny użytek nie doprowadziła dotąd do ograniczenia jej konsumpcji. Prohibicja przyczynia się natomiast do wzrostu jej czarnorynkowych cen, co czyni handel marihuaną atrakcyjnym i zachęca do podejmowania tego procederu przy wykorzystaniu coraz doskonalszych środków utrudniających dekonspirację.

Olbrzymia większość spraw o przestępstwa z art. 62 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii dotyczy posiadania marihuany, przy czym znaczna ich część to sprawy drobne, a nawet niezwykle drobne, dotyczące posiadania bardzo niewielkich ilości przeznaczonych ewidentnie na cele własnej konsumpcji. Te sprawy pochłaniają zasoby policji, prokuratury, sądów oraz systemu penitencjarnego, pozwalając przy okazji na osiągnięcie dobrych wyników statystycznych stosunkowo niewielkim kosztem. Siły oraz środki finansowe przeznaczone na penalizację posiadania marihuany mogłyby zostać przeznaczone na zwalczanie poważniejszych przestępstw – dotyczących ofiarami przemocy domowej, handlu ludźmi czy korupcji.

Penalizacja posiadania marihuany na własny użytek godzi w zasadę proporcjonalności (art. 31 ust. 3 Konstytucji), zasadę ochrony życia prywatnego (art. 47 Konstytucji) oraz współczesnym rozumieniem praw człowieka. Nie powinno się bowiem przez wydanie wyroku skazującego stygmatyzować społecznie (poprzez wpis do rejestru karnego, ze wszystkimi tego konsekwencjami), osoby dorosłej za korzystanie z marihuany – zdecydowanie mniej szkodliwej używki dla zdrowia człowieka niż alkohol czy tytoń. Nie powinno się także ingerować w życie prywatne jednostki i decydowanie przez nią o swoim stylu życia.

Funkcjonujący na gruncie ustawy art. 62a nie rozwiązuje problemu posiadania nieznacznych ilości marihuany, albowiem pozostawia umorzenie postępowania dyskrejonalnej decyzji organu prowadzącego postępowanie przygotowawcze i to pod warunkiem, że orzeczenie kary wobec sprawcy byłoby niecelowe ze względu na okoliczności popełnienia czynu, a także stopień jego społecznej szkodliwości. Ustawodawca nie określił precyzyjnie, jaka konkretnie ilość uzasadnia umorzenie postępowania, posługując się nieostrym sformułowaniem "ilość nieznaczna" (właśnie z tego względu prokuratorzy bardzo rzadko korzystają z rozwiązania w postaci umorzenia postępowania).

W kontekście art. 62a ustawy należy także zwrócić uwagę na niejednolite orzecznictwo sądów karnych. Przykładem skrajnie radykalnego orzecznictwa może być wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 24 maja 2021 r. (sygn. II AKa 364/20), w którym wskazano, że *skoro oskarżony nie jest osobą uzależnioną od środków psychoaktywnych, nie traktował używania marihuany w kategoriach leczniczych, bo na żadne schorzenia uzasadniające taką motywację nie cierpi, przyjmując należy, iż używanie marihuany w jego przypadku stanowiło formę rozrywki. Taka zaś hedonistyczna motywacja pozostaje w sprzeczności z ratio legis omawianego przepisu. Niecelowość karania osób posiadających nieznaczne ilości środków odurzających musi być bowiem wynikiem uznania, iż naruszanie przez nie porządku prawnego miało w danym przypadku uzasadnienie w minimalnym stopniu społecznie akceptowalne. W przypadku oskarżonego okoliczności takie nie występują, co sprzeciwiałoby się umorzeniu postępowania, nawet jeśli oskarżony posiadał marihuanę wyłącznie na własne potrzeby.*

Co również istotne, kryminalizacja posiadania środków odurzających i substancji psychotropowych utrudnia osobom używającym narkotyków, w tym marihuany, wyjście z nałogu. Oprócz problemów zdrowotnych osoby te ponoszą bowiem dodatkowe negatywne konsekwencje, takie jak konieczność udziału w procedurach związanych z zatrzymaniem czy przeszukaniem, napiętnowanie poprzez wyrok skazujący, dolegliwość związana z wykonaniem kary, nawet jeśli nie jest to kara bezwzględnego pozbawienia wolności, czy też daleko idące skutki karalności w sferze społecznej, zwłaszcza na rynku pracy, jako że w wielu zawodach wymagane jest legitymowanie się zaświadczeniem o niekaralności. Obawa przed odpowiedzialnością karną za posiadanie marihuany nie ułatwia takiej osobie podjęcia decyzji o ujawnieniu problemu uzależnienia nawet osobom bliskim czy placówce pomocowej, a następnie utrudnia nawiązanie właściwej relacji terapeutycznej z terapeutą uzależnień i pełne

zaangażowanie się w skuteczny proces leczenia, który nie od razu przynosi przecież oczekiwany skutek w postaci pełnej abstynencji.

Nie bez znaczenia z perspektywy wprowadzonych przepisów, pozostaje fakt, że zgodnie z badaniami CBOS i Kantar, już w 2024 roku aż 73% Polaków opowiadało się za zaprzestaniem karaniania za posiadanie marihuany, co pokazuje wyraźny kierunek zmian społecznych. Polityka karna powinna zatem odpowiadać na realne potrzeby obywateli, a nie utrzymywać nieefektywne dogmaty.

Wiele Państw Unii Europejskiej liberalizuje prawo dotyczące konopi. Rozwiązania prawne prowadzące do dekryminalizacji posiadania lub uprawę marihuany na własny użytek zostały wprowadzone m.in. w Austrii, Belgii, Estonii, Finlandii, Hiszpanii. Przykładowo, w Niemczech można posiadać do 50g suszu w domu oraz 25g w przestrzeni publicznej; dozwolona jest także uprawa do 3 roślin. Na Malcie można posiadać 7g suszu na użytek własny oraz uprawiać maksymalnie 4 rośliny. W Czechach dozwolone będzie posiadanie 100g suszu w domu i 25g w przestrzeni publicznej oraz uprawa 3 roślin na użytek własny. W Portugalii natomiast dozwolone jest posiadanie 25g suszu.

W kontekście powyższego, depenalizacja posiadania marihuany na użytek własny jawi się jako całkowicie zasadna. Proponuje się przy tym, aby ilość posiadanego ziela konopi niepodlegająca penalizacji wynosiła maksymalnie 15g. Jest to bowiem ilość odpowiadająca przeciętnemu użytkownikowi osobistemu, a jednocześnie na tyle niska, że wyklucza regularny handel. Wprowadzenie sztywnego limitu jaki można posiadać przyczyni się przy tym do zwiększenia pewności prawa – wykluczy problemy interpretacyjne jakie napotykały sądy i organy ścigania przy interpretacji pojęcia „nieznaczna ilość”. Próg 15g będzie też swoistym gestem liberalizacji polskiego ustawodawcy, jednak nie tak radykalnym jak pełna legalizacja czy wyższe limity (obowiązujące w innych państwach europejskich).

Proponuje się także umożliwienie konsumentom uprawy jednej rośliny konopi innych niż włókniste na użytek prywatny. Pojedyncza roślina nie stanowi zagrożenia dla porządku publicznego ani zdrowia publicznego w ujęciu zbiorowym. Uprawa taka ograniczy natomiast nielegalny handel marihuaną przez grupy przestępcze oraz wyeliminuje ryzyko skażenia suszu nabywanego z nielegalnego źródła niebezpiecznymi domieszkami (syntetykami, chemikaliami), zapewniając świadomość źródła i składu substancji.

DEKLAROWANE SKUTKI REGULACJI (DSR) projekt ustawy

Informacja o projekcie

a) Tytuł projektu:

Projekt ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

b) Przedstawiciel wnioskodawcy:

Ewa Szymanowska, Ryszard Petru

I. Część wstępna

[1] Zwięzły opis zidentyfikowanego problemu i proponowanych rozwiązań.

Obecne przepisy antynarkotykowe opierają się na modelu restrykcyjno-represyjnym – posiadanie nawet śladowych ilości marihuany traktowane jest jak przestępstwo. Zamiast przeciwdziałać narkomanii i ograniczać konsumpcję, obecne prawo stygmatyzuje obywateli, utrudnia leczenie osobom uzależnionym oraz napędza rozwój „czarnego rynku”. Ściganie drobnych posiadaczy marihuany niepotrzebnie obciąża policję, prokuraturę i sądy, pochłaniając zasoby finansowe oraz kadrowe, które mogłyby zostać przeznaczone na walkę z poważną przestępczością

Projekt ustawy zakłada depenalizację zachowań konsumenckich poprzez wprowadzenie jasnych i sztywnych limitów. Zgodnie z propozycją, nie będzie stanowić przestępstwa posiadanie ziela konopi innych niż włókniste w jednorazowej ilości do 15 gramów, przeznaczonych wyłącznie na własny użytek. Projekt umożliwi również legalną uprawę jednej rośliny konopi na własne potrzeby, pod warunkiem, że nie będzie ona prowadzona w miejscu publicznym ani dostępna dla osób trzecich. Zmiany te mają na celu likwidację problemów interpretacyjnych, odciążenie organów państwowych, odcięcie grup przestępczych od zysków z handlu marihuaną oraz dostosowanie polskiego prawa do oczekiwań społecznych i trendów panujących w Unii Europejskiej.

[2] Czy były rozważane rozwiązania alternatywne?

➤ Nie

Cel, który ma być osiągnięty za pomocą przedmiotowego projektu ustawy nie może być zrealizowany za pomocą innych środków niż zaproponowane w projekcie.

II. Wymogi określone w art. 34 ust. 2 pkt 3–5 regulaminu Sejmu

[3] Jakie są przewidywane skutki prawne projektowanych rozwiązań?

Projekt ustawy wprowadza zasadniczą zmianę w zakresie odpowiedzialności karnej, znosząc karalność posiadania ziela konopi innych niż włókniste w jednorazowej ilości do 15 gramów oraz uprawy jednej rośliny na własny użytek (z wyłączeniem miejsc publicznych). Głównym skutkiem prawnym będzie ujednolicenie orzecznictwa i zwiększenie pewności prawa – sztywne limity zastąpią dotychczasowe, nieostre pojęcie „nieznacznej ilości”, co wyeliminuje arbitralność w decyzjach prokuratur i sądów.

Dzięki depenalizacji osoby posiadające niewielkie ilości marihuany na własny użytek unikną wyroków skazujących i wpisu do Krajowego Rejestru Karnego, co uchroni je przed wieloletnimi konsekwencjami prawnymi. Co istotne, nowelizacja zakłada działanie prawa wstecz na korzyść sprawcy – nowe, łagodniejsze przepisy obejmą wszystkie sprawy wszczęte i niezakończone przed wejściem w życie ustawy, co doprowadzi do umorzenia wielu toczących się obecnie postępowań. Powyższe zmiany wejdą w życie po upływie 14-dniowego okresu *vacatio legis*.

[4] Jakie są przewidywane skutki społeczne projektowanych rozwiązań?

Projekt ustawy opiera się na szacunku do wolności osobistej i przyniesie wymierne korzyści dla społeczeństwa, w tym przede wszystkim eliminację zjawiska stygmatyzacji.

Najważniejszym skutkiem będzie zaprzestanie traktowania dorosłych konsumentów marihuany jak przestępców. Dzięki temu obywatele unikną wykluczenia społecznego i barier na rynku pracy, które obecnie wiążą się z posiadaniem wpisu w rejestrze karnym za drobne przewinienia. Nowelizacja uchroni życie prywatne jednostek przed nieproporcjonalną ingerencją ze strony państwa.

Bardzo istotnym aspektem jest również pozytywny wpływ na zdrowie publiczne oraz system wsparcia dla osób uzależnionych. Zniesienie widma odpowiedzialności karnej ułatwi użytkownikom otwarte przyznanie się do problemu przed bliskimi oraz placówkami pomocowymi. Pozwoli to na szybsze podjęcie terapii i zbudowanie opartej na zaufaniu relacji ze specjalistą, co obecnie jest skutecznie blokowane przez strach przed policją i wyrokiem sądu.

Dodatkowo, możliwość legalnej uprawy jednej rośliny na użytek prywatny znacząco ograniczy strefę wpływów zorganizowanych grup przestępczych. Przejście konsumentów z czarnego rynku na własne uprawy wyeliminuje ryzyko nabywania suszu skażonego

niebezpiecznymi, syntetycznymi domieszkami, co bezpośrednio zwiększy bezpieczeństwo zdrowotne i świadomość spożywanych substancji. Zaproponowane zmiany stanowią również bezpośrednią odpowiedź na realne oczekiwania obywateli, z których zdecydowana większość popiera odchodzenie od karania za posiadanie marihuany.

[5] Jakie są przewidywane skutki gospodarcze projektowanych rozwiązań?

Projekt ustawy przyniesie wymierne korzyści gospodarcze, przede wszystkim w postaci znaczących oszczędności dla budżetu państwa. Obecny system ścigania posiadaczy niewielkich ilości marihuany generuje ogromne koszty, pochłaniając zasoby finansowe, roboczogodziny i infrastrukturę policji, prokuratury, sądów oraz systemu penitencjarnego. Wyłączenie karalności posiadania nieznacznej ilości marihuany zdejmie ciężar z aparatu państwowego, co pozwoli na efektywniejsze alokowanie środków publicznych i przekierowanie ich na zwalczanie poważniejszej przestępczości.

Z rynkowego punktu widzenia, depenalizacja posiadania do 15 gramów suszu oraz zezwolenie na domową uprawę jednej rośliny bezpośrednio uderzy w fundamenty finansowe zorganizowanych grup przestępczych. Obecna prohibicja sztucznie winduje ceny i czyni handel narkotykami wysoce lukratywnym procederem. Zapewnienie konsumentom legalnej alternatywy na własny użytek drastycznie zmniejszy popyt na nielegalny susz, odcinając handlarzy od znacznej części zysków i hamując rozwój czarnego rynku.

[6] Jakie są przewidywane skutki finansowe projektowanych rozwiązań, w szczególności wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego?

Przewidywane skutki finansowe projektowanych rozwiązań są dla sektora finansów publicznych, a w szczególności dla budżetu państwa, wysoce pozytywne i opierają się na generowaniu znacznych oszczędności.

Obecnie ściganie osób posiadających nieznaczne ilości marihuany na własny użytek pochłania potężne zasoby finansowe i kadrowe całego aparatu państwowego – w tym policji, prokuratury, sądów oraz systemu penitencjarnego. Sprawy te stanowią olbrzymią większość postępowań z zakresu ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Wyłączenie karalności tych czynów sprawi, że instytucje te zostaną drastycznie odciążone, co zlikwiduje konieczność finansowania tysięcy kosztownych procedur związanych z zatrzymaniami, śledztwami, procesami sądowymi i pobytem skazanych w zakładach karnych.

Zaoszczędzone w ten sposób środki publiczne będą racjonalniej zarządzane i przekierowane na zwalczanie poważniejszej przestępczości, która realnie zagraża społeczeństwu, w tym na ściganie sprawców przemocy domowej, handlu ludźmi czy korupcji.

W szerszej perspektywie odciążenie lokalnych komisariatów policji i sprawniejsze działanie służb na poziomie lokalnym wpłynie korzystnie na bezpieczeństwo i efektywność wydatkowania środków w samorządach.

[7] Wykaz źródeł finansowania, jeśli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt ustawy nie pociąga za sobą dodatkowego obciążenia dla budżetu państwa ani budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Proponowane rozwiązania przyniosą wręcz odwrotny skutek – doprowadzą do uwolnienia i zaoszczędzenia znacznych środków publicznych. Obecnie ogromne fundusze są pochłaniane przez aparat państwowy w związku ze ściganiem, sądzeniem i karaniem osób posiadających niewielkie ilości marihuany na własny użytek. Zaoszczędzone dzięki depenalizacji pieniądze pozostaną w dyspozycji instytucji państwowych i będą mogły zostać przekierowane w ramach obecnych budżetów na walkę z poważniejszą przestępczością, taką jak korupcja, handel ludźmi czy przemoc domowa.

[8] Czy projekt ustawy podlega procedurze notyfikacyjnej?

➤ Nie

III. Wymogi określone w art. 34 ust. 2a i 2b regulaminu Sejmu

[9] Czy projekt ustawy zawiera przepisy określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ Nie

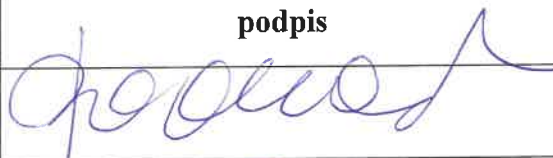

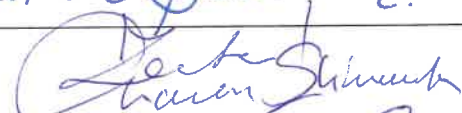
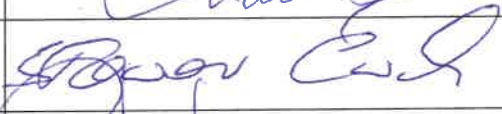
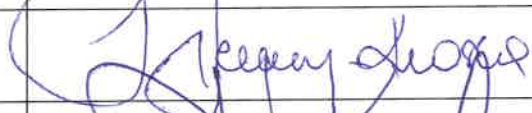

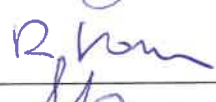
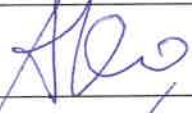

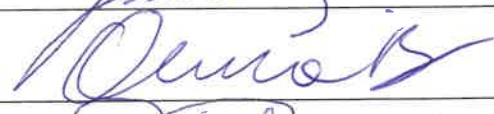

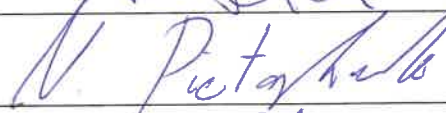
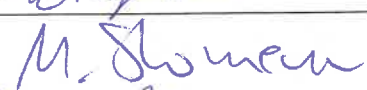
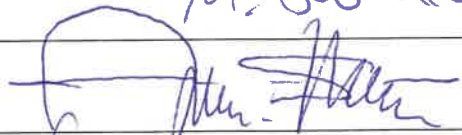
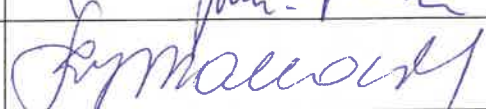
[10] Czy wdrożenie projektowanych przepisów spowoduje obciążenia administracyjne mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ Nie

[11] Czy projekt ustawy zawiera przepisy regulacyjne lub określa wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 34 ust. 2b regulaminu Sejmu)?

➤ Nie

**Lista posłanek i posłów X kadencji Sejmu RP popierających projekt ustawy
o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii**

l.p.	imię i nazwisko	nr legitymacji	podpis
1	Izabela Bodnar	23	
2	Elżbieta Burkiewicz	39	
3	Żaneta Cwalina-Śliwowska	53	
4	Sławomir Ćwik	63	
5	Paulina Hennig-Kłoska	128	
6	Rafał Kasprzyk	158	
7	Rafał Komarewicz	171	
8	Aleksandra Leo	211	
9	Barbara Okuła	271	
10	Barbara Oliwiecka	272	
11	Ryszard Petru	286	
12	Norbert Pietrykowski	292	
13	Marcin Skonieczka	341	
14	Mirosław Suchoń	359	
15	Ewa Szymanowska	376	

Klaudia Jachira - posłanka na Sejm (nr leg 138)
Marcin Jozefiak - poseł na Sejm (nr leg 145)

Warszawa
27.03.2026.

Szanowny Panie Marszałku,

uprzejmie informujemy, że popieramy
projekt ustawy o zmianie ustawy
o przeciwdziałaniu narkomanii z 2009 r.
27 marca 2026.

Klaudia Jachira
Marcin Jozefiak

RPW/10876/2026-1P

EZD RP KS
(GMS-WSU)
Data rejestracji: 2026-03-27
Data wpływu: 2026-03-27

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. SPS-111.020.91 5.2026

Data wpływu 27.03.2026